

ÎN APARTAMENTUL MEU (sau INVITAȚIE PRIETENILOR POEȚI)

Andreionthepoetry

Aș vrea să veniți odată în apartamentul meu,
Să puteți vedea cu toții poezia ce-o văd eu!
Înainte să răsără, Soarele-și trimite-o umbră
De lumină roșie-pală, să alunge noaptea sumbră...

Apoi, plin de-obrăznicie, pe la șase dimineața
Mă salută cu căldură, iar eu îmi acopăr fața
Și de-abia la ora zece uită să mă deranjeze -
Mult prea târziu, pentru vise, realități să-mi inventeze...

La etajul cinci, la mine, e vederea pân' la munte,
Deși stau în Bucureștii grijilor mult preamărunte...
Când lumina-i mai discretă sub plafoanele de nori,
Toate piscurile dârze trimit pân-aici scrisori!

Dacă plouă-n depărtare, știu de-ndată ce m-așteaptă
Și nu trebui' să m-anunțe nimeni vremea când se-ndreaptă;
Curcubeul îmi invită ochiul pe sub a lui poartă,
Ca o strajă a Naturii - paralelă cu-a mea soartă...

Cel mai mult îmi place seara, care este-o-ncununare
Pe ale Creației trepte, ducând mintea în uitare...
Astrul zilei se topește parcă sub propria-i șarjă,
Luându-și norii drept stindarde de lumină, ca o marjă...

Peste case,-o linie curbă mai întârzie-a serii faptă,
Punând ziua-n partea stângă și-ntunericu-n a dreaptă,
Însă lupta-i inegală, fiindcă stele multe-nclină
Talerul de partea nopții, așternându-i drum să vină...

Eu stau sprijinit cu mâna pe-a terasei balustradă -
Ochiu-mi cată-n depărtare piscuri 'nalte să mai vadă;
Cât încă mai e lumină, kilometrii-s fără rost,
Iar eu îmi aduc aminte ce frumoasă zi a fost...

De mi-ați fi oaspeți cu toții, I-am întoarce poezia
Celui Care stăpânește la perfecție prozodia,
Creatorului măiastru ce în versuri de natură
Zilnic Zidirea-Și descrie la mine în bătătură!